

Már alig vártuk, de végre – és reméljük, visszavonhatatlanul – megérkezett városkánkba is a kikelet. Kibújtunk hát a szerkesztőségéből és a szikrázó napsütésben tettünk egy sétát a városban, hogy feltérképezzük, hol, merre jár a tavasz.

Nem csak süt, melege is van

Azt már az első pár száz méter után megállapítottuk: nem csak fénye, ereje is van a napsütésnek. Bennünket alaposan megizzasztott a plusz huszonvalahány fokos hőmérséklet. A Bethlen utcában diszkréten meglazítottuk nyakunkon a kötött sálát, a Küküllő partját már kigombolt kabátban mustráltuk, végül úgy döntöttünk, többet nem izzadunk.

Ledobtuk a téli göncöt és rövid ujjú pólóra vetkőzve tonikkal hűtöttük magunkat a már megnyílt nyárikertben. „Azta, hej, milyen meleg van” - pihegtük ki a tavasz-túra fáradalmait.

Még téli göncökben izzad a nép

Hiába csepeg az eresz és olvad szerény lankaméretűre az út mellett a múlt héten még kisebb jéghegy -méretű, kupacba fagyott hó, az öltözködést illetően az udvarhelyeik többsége egyelőre óvatos.

A szél a hideg érzéssel teljesen szűnhet, illetve a nagy melegben a szélben dunsztolódik.

A miniszterelnök és családja a kiállításra. Fotósok csapdájában a miniszterelnök és családja egyetlen

Az emberek a hideg érzéssel teljesen szűnhet, illetve a nagy melegben a szélben dunsztolódik.

Az emberek a hideg érzéssel teljesen szűnhet, illetve a nagy melegben a szélben dunsztolódik.

Az emberek a hideg érzéssel teljesen szűnhet, illetve a nagy melegben a szélben dunsztolódik.

Az emberek a hideg érzéssel teljesen szűnhet, illetve a nagy melegben a szélben dunsztolódik.

A parkban járt az ős

Lehet már a padon üldögélve sziesztázni, tereferélni, nézegetni a vadkacsákat vagy a babakocsit tologató anyukákat. Tavaszias a látvány, a hangulat, bár nem folyik még az ivóvíz,

nem zöldül még a fű és nem rügyeznek még a fák, bokrok sem a Városi Parkban. Az elolvadt hó alól előbukkanó lombtakaró inkább az ősze emlékeztet: arra, hogy nem csak Ady Párizsában, de tavaly itt is „suhant nesztelen”.

A Küküllő-parton kellemes csalódás ért: úszkáló vadkacsákat igen, szemetet alig-alig láttunk. Nem hittünk a szemünknek, de mielőtt elkezdtük volna dicsérni a környezetvédő udvarhelyieket, még belestünk a híd alá is, ahol felfedeztünk egy jókora halom pillepalackot.

Odébb, a híd lábához támasztva nejlonzsákban összegyűjtött szemét – valaki unta elszállítani a kukáig. Értékelnénk, ha elvinné, s azt is, hogy nem a napra tette a mocskát, hogy már messziről szagolhassuk.

Szerencse hogy a rossz példa nem ragadós. Örömmel láttuk, hogy a Kórház-lakótelepen vesszőseprűvel és lapáttal, gereblyével kergették a telet s a zöldövezetből összegyűjtött őszi lombot kupacokba gyűjtötték, majd nejlonzsákba gyömöszölték.

Akinek szíve a természet felé fordult, az a tavaszi szélben is megtalálta a kellemes meglepetéseket. A városban a tavaszi szélben is megtalálta a kellemes meglepetéseket.

A tavaszi szélben is megtalálta a kellemes meglepetéseket. A városban a tavaszi szélben is megtalálta a kellemes meglepetéseket.

A tavaszi szélben is megtalálta a kellemes meglepetéseket. A városban a tavaszi szélben is megtalálta a kellemes meglepetéseket.